

Świętość odnosimy najczęściej do osób, miejsc lub przedmiotów. To jednak nie wyczerpuje zakresu prawidłowych skojarzeń.

Kiedy Mojżesz, zaciekawiony widokiem ogarniętego żywiołem płomieni krzewu zbliżył się, by poznać przyczynę, dla której roślina nie ulega spaleni, usłyszał nakaz: *zdejm sandały z nóg, gdyż miejsce, na którym stoisz jest ziemią świętą* (Wj 3,5). Dziś tak nazywamy ojczyznę Jezusa i Jego Matki. Mamy sanktuaria – przestrzenie szczególnie intensywnej pobożności, naznaczone wieloma łaskami. Szukając Słowa Bożego otwieramy Pismo Święte. Niemal każdego dnia Kościół wspomina kogoś świętego. W całym tym zestawieniu nie wolno nam zapominać także o świętych czasach.

Pamiętaj, abyś dzień święty święcił – wypowiadamy na głos trzecie przykazanie. Świętym dniem jest dla nas niedziela – pamiątka Zmartwychwstania Pana i Zesłania Ducha Świętego. Świętymi są dni: Narodzenia Pańskiego, Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, Objawienia Pańskiego, Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa (Boże Ciało), Wniebowzięcia Maryi i Wszystkich Świętych. W te dni nie tylko nie pracujemy, ale również uczestniczymy w liturgii Mszy św. Chrystus sam – jak również poprzez swoich wybranych – uświęca nie tylko przestrzeń, ale także czas.

Najdłużej w czasie rozciąga się pamiątka Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana Jezusa – Święte Triduum Paschalne. Tak właśnie brzmi pełna jego nazwa: „święte”. Triduum – oznacza coś trwającego trzy dni, które liturgia traktuje jak jeden dzień. Triduum zaczyna się w Wielki Czwartek wieczorem, Mszą św. Wieczerzy Pańskiej, na koniec której nie ma błogosławieństwa ani rozesłania. Bo liturgia się nie kończy. Rozpoczęcia ani zakończenia nie ma liturgia Wielkiego Piątku – która nie jest Mszą św. Błogosławieństwem kończy się dopiero liturgia Wigilii Paschalnej w Wielką Sobotę wieczorem, po zapadnięciu zmroku. A samo Triduum kończy się dopiero w Niedzielę Wielkanocną po południu, wraz z liturgią niesporów.

W praktyce oznacza to, że najpóźniej w Wielki Czwartek po południu powinniśmy zakończyć wszystkie prace. I od wieczora oddać się przeżywaniu świętego czasu. Pomijając obowiązki zawodowe – Wielki Piątek bywa dla wielu zwykłym dniem pracy, siła wyższa – wypada uporać się z wszelkimi porządkami i świątecznymi kulinariami do wielkoczwartkowego popołudnia. Onegdaj zasady tej dość powszechnie przestrzegano. Nic nie stoi na przeszkodzie, by do starej tradycji powrócić, a czas święty przeznaczyć w całości i wyłącznie na przeżywanie spotkania z Panem. Do czego gorąco zachęcam.

CHARYZMAT KOLBIAŃSKI DROGĄ DO ŚWIĘTOŚCI

Intencja modlitewna na kwiecień:

Abyśmy nauczyli się akceptować i żyć duchem liturgii Triduum Paschalnego

Pismo Święte:

1 Kor 15, 1-5

Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którąście przyjęli i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam rozkazałem... Chyba żebyście uwierzyli na próżno. Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu.

Nauczanie Kościoła

Ojciec Święty Benedykt XVI, fragment katechezy wygłoszonej podczas audiencji generalnej w Watykanie, Wielka Środa 19.03.2008 r.

Spotykamy się w przededniu Triduum paschalnego. Te trzy dni są powszechnie nazywane «wielkimi», ponieważ przeżywamy w nich na nowo najważniejsze wydarzenie naszego odkupienia. Przypominają nam bowiem o samej istocie wiary chrześcijańskiej – męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Te dni moglibyśmy potraktować jako jeden jedyny dzień: stanowią one serce i kulminacyjny moment całego roku liturgicznego oraz życia Kościoła. U kresu drogi wielkopostnej także i my zagłębimy się w atmosferę, jaka wówczas towarzyszyła dniom Jezusa w Jerozolimie. Pragniemy rozpamiętywać cierpienia, jakie Pan dla nas znosił, i przygotować się do świętowania z radością w najbliższą niedzielę «prawdziwej Paschy, którą Krew Chrystusowa okryła chwałą, Paschy, podczas której Kościół obchodzi święto, będące źródłem wszystkich świąt» – jak mówi Prefacja wiel-

kanocna w obrządku ambrozjańskim. Drodzy bracia i siostry, niech nasze życie w tych szczególnych dniach zdecydowanie wyraża przyjęcie – z wielkodusznością i przekonaniem – zamysłów Ojca niebieskiego; ponówmy naszą zgodę na wolę Bożą, jak uczynił Jezus przez ofiarę krzyża. Sugestywne obrzędy Wielkiego Czwartku i Wielkiego Piątku, przeniknięte modlitwą milczenie Wielkiej Soboty i uroczysta Wigilia Paschalna sprzyjają zgłębianiu sensu i wartości naszego powołania chrześcijańskiego, mającego swe źródło w misterium paschalnym, i realizowaniu go przez wierne pójście za Chrystusem w każdych okolicznościach; podobnie jak On, czyniąc wspaniałomyślny dar z naszego życia. Wspominać tajemnice Chrystusa znaczy również głęboko i solidarnie uczestniczyć w obecnie dokonującej się historii, z przekonaniem, że to, co celebруем, jest rzeczywistością żywą i aktualną. Włączamy więc w naszą modlitwę dramatyczne wydarzenia i sytuacje, które w tych dniach są bolesnym doświadczeniem tak wielu naszych braci w każdym zakątku świata. [...] Miłość jest silniejsza od nienawiści, odniosła zwycięstwo, a my powinniśmy uczestniczyć w tym zwycięstwie miłości. Powinniśmy więc zacząć na nowo od Chrystusa i pracować w jedności z Nim na rzecz świata, którego fundamentami są pokój, sprawiedliwość i miłość. Wypełniając to zadanie, obowiązujące nas wszystkich, pozwólmy się prowadzić Maryi, która towarzyszyła Bożemu Synowi na drodze męki i krzyża i z silną wiarą uczestniczyła w realizacji Jego zbawczego planu.

Z Pism św. Maksymiliana

Fragment konferencji o. Maksymiliana Kolbego pt. *O intensywniejszą pracę wewnętrzną w Wielkim Tygodniu [156], Konferencje świętego Maksymiliana Marii Kolbego, Niepokalanów 2015.*

W Wielkim Tygodniu postarajmy się zadać sobie więcej trudu. [...] Postarajmy się, by ten tydzień był rekolekcjami, by Wielki Tydzień przyczynił się do większego uświęcenia duszy. Przez zachowanie milczenia zachowamy skupienie wewnętrzne. Wielki Tydzień jest zapowiedzią zmartwychwstania Pana Jezusa; oby to zmartwychwstanie było i w nas, w każdej duszy, by Wielki Tydzień był przelomem do nowego, gruntownego życia. [...] Żeby każdy starał się zrobić wszystko, co może. Jak już wiemy, najważniejszą rolę gra tu łaska Niepokalanej. Niech zatem akty strzeliste będą częste, bo od częstego zwracania się do Niepokalanej zależy nasza siła. Żeby wola przelatywała nałogi i przyzwyczajenia zepsutej natury. Jeżeli Wielki Tydzień będzie dla nas przelomowy, to takim się stanie i dla innych – spośród najbliższych i dalszych.

Wyjaśnienie tekstów

Katechizm Kościoła Katolickiego nazywa Triduum Paschalne „źródłem światła”, które oświetla cały rok liturgiczny. Co więcej - można powiedzieć, że Triduum streszcza w sobie cały ten rok. Warto zaznaczyć, że poszczególne dni Triduum, nie są oddzielne, ale stanowią jedną całość: od Wielkiego Czwartku wieczorem, aż do niesporów Niedzieli Wielkanocnej.

Rozważanie

Żadne ludzkie słowo nie odda piękna i głębi ducha liturgii Triduum Paschalnego. Te trzy dni będące jakby jednym dniem, jedną liturgią (w której zanurzona jest nie tylko nasza modlitwa w kościołach, ale wszelkie nasze czynności), są tak pełne znaków, treści i Bożych tajemnic, że nie sposób przeżywać tego czasu inaczej, niż w tej wielkiej ciszy i milczeniu, jakimi powinien on być wypełniony.

Jeśli w skupieniu pochylimy się nad tym, co najważniejsze, doświadczymy w swoich sercach chwil, w których jakby zatrzymuje się czas - cała historia milknie, kiedy Stwórca umiera na Krzyżu, zostaje złożony w Grobie i wreszcie powstaje z martwych! Jeśli w pokorze, z czystymi i otwartymi sercami nie staniemy wtedy przy Bogu, ten czas przeleci nam przez palce. Jeśli jednak zdecydujemy się towarzyszyć Jezusowi, te jedyne „doroczne, wielkie rekolekcje Kościoła powszechnego” (jak mawiał sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki) mogą nas prawdziwie dotknąć i przemienić nasze życie.

Pytania

1. Co dla św. Pawła oznacza słowo Ewangelia? W jakich słowach ją streszcza? Dlaczego wybrał właśnie te wydarzenia?
2. Czym dla mnie jest czas Wielkiego Postu, Wielkiego Tygodnia i Świąt Paschalnych? Jakie znaczenie ma w moim życiu duchowym? Jak przeżywam ten czas w swojej rodzinie? Czy chciałbym coś zmienić - coś wprowadzić lub pogłębić w przeżywaniu tego czasu?
3. Jak przeżywam liturgię Triduum Paschalnego? Czy choć raz w życiu uczestniczyłem w tych dniach w całej liturgii? Podzielmy się swoimi przeżyciami, refleksjami dotyczącymi tych szczególnych Dni?
4. Podzielmy się słowami, które najbardziej nas poruszyły - w liście do Koryntian, w słowach papieża Benedykta XVI i w katechezie św. Maksymiliana. Które z nich zapamiętam, aby pomogły mi głębiej przeżywać święte Triduum Paschalne, a przez to każdą kolejną Eucharystię?